

30-05-21

Friso de Zeeuw

De Regionale Energie Strategieën ([#RES](#)) gaan na de oplevering van de RES1.0 een nieuwe fase in. De RES behelst een zelfbedachte voordring-procedure in de ruimtelijke ordening, zonder wettelijke status. Onduidelijkheid en vaagheid in de besluitvorming is troef. Met de bestuurskundige prof. Marcel Boogers zeg ik dat de hele proces-aanpak - bedacht door belangengroepen en koepelorganisaties in het kader van de Klimaatakkoord - is wezen illegaal is.

De Vereniging voor Statenleden wijdde er een kennisbijeenkomst aan. Provinciale statenleden vertellen over hun ervaringen met de RES-plannen en vragen zich af hoe het nu verder moet. In de conflictueuze situaties (en die zijn met het zoeken naar locaties voor windturbines en zonneweides te over) voldoet dit 'bestuurlijke avontuur' niet.

Mijn advies aan de statenleden: volg bij jullie oordeelsvorming gewoon de spelregels van de Wet op de ruimtelijke ordening (en na 1 juli 2022 de Omgevingswet). En negeer allerlei fantasie-constructies met bijvoorbeeld bemiddelingscommissies van de koepelorganisaties. De RES deugt bestuurs-juridisch dus niet. Daarnaast worden de inhoudelijke bezwaren steeds evidentier: de plaatsing van mega-windturbines wordt op de schaal van 30 RES-regio's uitgevochten. Gevolg: strooien met hagelslag en sloop van typisch Nederlandse landschappen. Ook met de capaciteit van het huidige elektriciteitsnet is bij het locatie-zoeken vooraf geen rekening gehouden: gevolg miljarden extra aansluitkosten voor rekening van de energiegebruiker.

Tot slot nog een bijzonder RES-exces: de Groningse gedeputeerde Nienke Homan degradeert de maatschappelijke discussie over windturbines tot een generatie-, gender- en opleidings-kwestie: <https://lnkd.in/eArXiyu>

<https://lnkd.in/ezhpKDm>